

NOU TĂȚILE ÎN ARBITRAJ

DUPĂ CURSUL DE LA MARIAZELL (AUSTRIA)

de GEORGE N. CHERCHE și IOSIF BITTER participanți la acest curs

Între 18-24 septembrie a.c., a avut loc în localitatea Mariazell (Austria), cursul internațional pentru arbitri, organizat de F.I.F.A.

Conducerea cursului a fost asigurată de către F.I.F.A., prin Sir STANLEY ROUS - președintele F.I.F.A. și al comisiei de arbitri și ADOLF LINDENBERG (Elveția), conducătorul efectiv al cursului.

Instructorii cursului au fost: dr. Helmut Köser (Elveția), secretar general F.I.F.A., Vasa Stefanovici (Iugoslavia), Heinrich Müller (Austria), Frederick Seipelt (Austria), dr. György Szilágyi (Ungaria) și Werner Treichel (R. F. Germană).

Secretariatul cursului a fost reprezentat de René Courte (Elveția), secretar adjunct al F.I.F.A. și Otto Demuth (Austria), secretar general al Federației austriece de fotbal.

La curs au fost invitați un număr de 63 de arbitri din următoarele țări europene: R. P. Bulgaria, Danemarca, R. D. Germană, R. F. Germană, Olanda, Iugoslavia, Luxemburg, Austria, R. P. Polonă, R. P. Ungară, Elveția, R. S. Cehoslovacă și România.

Scopul cursului a fost de a trasa o linie unitară de interpretare a regulamentului de joc de către arbitri. În acest sens, tematica cursului s-a referit la înțelegerea regulamentului de joc, punându-se în mod deosebit accentul pe următoarele probleme:

- OFSAIDUL
- GREȘELI ȘI INCORECTITUDINI
- LEGEA AVANTAJULUI
- LOVITURILE LIBERE
- LOVITURA DE PEDEAPSĂ
- COLABORAREA DINTRE CEI TREI ARBITRI ÎN TIMPUL JOCULUI

Tematica cursului, a fost completată cu un număr de cinci filme documentare și o lecție practică pe teren. Filmele prezentate s-au referit la:

- **Regulamentul de joc în întregime** - mai puțin art. 12 (film realizat de federația austriacă);
- Art. 11 - **Ofsaidul** (film realizat de colegiul de arbitri din Elveția);
- Art. 12 - **Greșeli și incorectitudini** (film realizat de Helmut Schön, antrenorul echipei R. F. Germane);
- **Film test, referitor la greșeli și incorectitudini** (realizat de F.I.F.A.);
- **Aspecte din campionatul mondial de fotbal, ediția 1966** (jocul inaugural, semifinale Anglia - Portugalia și jocul final).

Lecția practică, prezentată de F. Seipelt și dr. N. Benesch - ambii din Austria - s-a referit la ofsaid, aspecte ale executării loviturii de pedeapsă (11 metri) și aruncarea mingii de la margine.

PROBLEME ÎN DISCUȚIE

Dintre problemele discutate, cele care rețin atenția în mod deosebit, au fost:

Ținuta jucătorilor

Ținuta jucătorilor în timpul jocului trebuie să fie sportivă. Ei trebuie să se preocupe de joc. Echipamentul, de asemenea, să fie decent și corespunzător. Jucătorii au voie să joace în treninguri. Asupra jambierelor s-a stabilit că sînt obligați să le aibă ridicate. În acest sens, F.I.F.A. va face o propunere I. B. pentru a elabora o decizie.

Intreruperile de joc

Intreruperile de joc din cauze fortuite (timp neprielnic, defectarea instalațiilor din noaptea etc.) rămîn la latitudinea arbitrilor. Dacă jocul nu poate fi reluat în timp util, atunci arbitrul va decide și consemna întreruperea definitivă a jocului. (F.R.F. a stabilit pe plan intern timp maxim de întrerupere 20 de minute. Această dispoziție va fi respectată de toți arbitrii români).

Colaborarea dintre cei trei arbitri

Colaborarea dintre cei trei arbitri în cursul desfășurării jocului constituie una din cauzele care duc la realizarea unui arbitraj de calitate. În acest sens, arbitrii de linie nu trebuie să se amestece în atribuțiile arbitrilor de centru. De asemenea ei nu trebuie să pătrundă în teren, pentru a indica locul comiterii unei infracțiuni sau locul executării loviturilor libere. Arbitrul de centru nu trebuie să fugă de răspundere, arătînd cu mîna către arbitrul de linie, atunci cînd fluiera o infracțiune și publicul protestează. Conducătorul jocului este arbitrul de centru, și, ca atare, atunci cînd penalizează o infracțiune semnalizată de arbitrul de linie, înseamnă că și-a înșușit punctul de vedere al acestuia.

Ofsaidul - în centrul discuției

O problemă mult discutată și comentată a fost ofsaidul. Regula în sine nu a suferit nici o modificare. Pentru a se evita discuțiile și interpretările neprincipiale, se recomandă arbitrilor atenție deosebită și clarviziune în penalizarea pozițiilor de ofsaid. Trebuie să se facă în mod distinct deosebirea între ceea ce numim ofsaid activ (penalizabil) și ofsaid pasiv (nepenalizabil). Această obligație o are alt arbitru de centru cit și cel de linie. Deci, arbitrii de linie trebuie să se abțin să mai sem-

nalizeze ofsaidurile pasive, întrucît acest fapt contribuie la continuitatea jocului și la asigurarea unei colaborări bune cu arbitrul de centru. În situațiile de ofsaid activ, arbitrul are obligația să penalizeze imediat, întrucît există posibilitatea comiterii altor infracțiuni în fața ce urmează și deci nu se mai poate reveni penalizînd ofsaidul sau schimbîndu-se fața, jucătorul aflînd inițial în ofsaid, ieșind din această poziție. S-a precizat din nou că ofsaidul se penalizează în momentul cînd mingea este pasată și nu atunci cînd coechipierul său o primește. Deci, dacă un jucător, în momentul cînd balonul a fost pasat, nu era în ofsaid, însă cînd l-a primit este în ofsaid - nu se penalizează. Pentru evitarea unei poziții de ofsaid, jucătorii se pot refugia în poarta adversă, unde pot sta cu fața sau cu spatele la terenul de joc, cu condiția să nu influențeze într-un fel oarecare jocul. Un jucător atacant, refugiat în poarta adversă pentru a evita o poziție de ofsaid, se consideră ca ieșit din terenul de joc. Această ieșire este însă nepenalizabilă. Dacă în această situație, în loc să stea liniștit, influențează portarul sau are o comportare nesportivă în general, arbitrul trebuie să oprească jocul și-l va penaliza cu avertisment sau eliminare (după caz). Jocul va fi reluat cu o minge de arbitru, de pe locul unde se găsea balonul în momentul opririi jocului.

Cît timp are voie portarul să joace mingea cu mîna

Asupra jocului portarului s-a stabilit că acesta are voie să joace mingea în propria suprafață de pedeapsă un timp nelimitat, dacă după fiecare 4 pași lovește mingea de pămînt lăcînd-o să-i părăsească mîinile. În astfel de situație, jucătorii adversi pot ataca portarul în mod regulamentar. Totuși această problemă a fost reținută de F.I.F.A. în urma discuțiilor purtate și înaintată la I.B. pentru a se da o decizie prin care portarul să fie obligat să degajeze balonul după primii patru pași. Federația austriacă a și pus în aplicare pe plan intern acest lucru. Pînă la apariția unei decizii noi, portarul are voie să joace mingea cu mîna regulamentar în propria suprafață de pedeapsă timp nelimitat.

Reglementarea folosirii forței corporale

Asupra folosirii forței corporale de către jucătorii pentru a intra în posesia mingii, s-a stabilit că atacul este considerat regulamentar numai atunci cînd:

- a. împingerea se face umăr contra umăr;

- b. există condiții egale de joc (adică ambii jucători să fie în aer sau pe pămînt);
- c. mingea să fie la distanță de joc;
- d. împingerea să nu fie brutală.

Punctul „d” de mai sus a fost acceptat de conducerea cursului în urma opiniei exprimate de delegația țării noastre.

O vie discuție a suscitat situația cînd portarul aruncă în mod intenționat cu mingea într-un adversar. La această problemă, delegația română a precizat că portarul nu poate fi penalizat cu 11 m decît numai în situațiile cînd mingea lovește adversarul în interiorul suprafeței de pedeapsă, adică în cazurile cînd fapta se materializează. Dacă portarul aruncă cu mingea într-un adversar care se găsește în afara suprafeței de pedeapsă, se va acorda lovitură liberă directă contra portarului de pe locul unde mingea a lovit jucătorul în cauză. În situația cînd mingea aruncată de portar nu lovește jucătorul, nu se poate acorda lovitură directă. Arbitrul are latitudinea să aprecieze în ce măsură gestul portarului a fost nesportiv sau mingea a trecut întîmplător pe lângă adversar. În cazul cînd se consideră gest nesportiv, se acordă lovitură indirectă și avertisment, chiar și atunci cînd fapta se produce în interiorul suprafeței de pedeapsă. Părerea arbitrilor români a coincis cu a arbitrilor din R.F. Germană, fiind acceptată de conducerea cursului și comunicată tuturor cursanților.

Loviturile libere și de pedeapsă

În legătură cu loviturile libere, s-a precizat că ele se acordă numai atunci cînd mingea este în joc. După acordarea unei loviturii libere, dacă pînă la executare se mai comit alte incorectitudini (loviri, brusări, injurii, etc.), indiferent de gravitatea lor, împotriva celor care le săvîrșesc se pot lua numai măsuri disciplinare. Dacă un jucător face un hent și după oprirea jocului de către arbitru, un alt jucător (coechipier sau adversar) lovește, spre exemplu, cu piciorul un adversar în propria suprafață de pedeapsă, arbitrul îl va elimina

din joc pe jucătorul vinovat și va relua jocul cu lovitură liberă pentru hentul comis inițial.

La executarea loviturilor libere cu zid, se recomandă arbitrilor să permită executarea numai la fluier și numai atunci cînd toate condițiile regulamentare sînt îndeplinite. Dacă zidul se mișcă înspre executant, după fluierul arbitrului și înainte ca mingea să fie în joc și nu rezultă avantaj, lovitură se va repeta. De asemenea, lovitură se repetă și atunci cînd zidul se mișcă pentru a pune în poziție de ofsaid un coechipier al executantului.

În legătură cu executarea unei loviturii de 11 m. înapoi, s-a precizat că arbitrul în astfel de situații trebuie să acorde o lovitură liberă indirectă. Noi am ridicat problema intrării mingii în joc la executarea penaltului înapoi, întrucît în regulamentul de joc nu este specificat acest lucru și deci ar însemna că se acordă o lovitură liberă cînd mingea nu este în joc. Observația a fost reținută de conducerea cursului cu mențiunea că se va discuta în cadrul F.I.F.A. pentru o precizare mai clară. Pînă atunci se va acorda lovitură indirectă așa cum s-a arătat mai sus.

La executarea unui 11 m., jucătorul executant are voie să fenteze pînă în momentul angajării piciorului ca să lovească mingea. În situația cînd executantul în loc să lovească mingea, plimbă piciorul pe deasupra mingii și apoi execută lovitură, arbitrul îl va penaliza cu o lovitură liberă indirectă dată chiar de pe punctul de 11 m. Acest fapt se consideră ca un gest nesportiv, neloial, în comparație cu condițiile ce i se impun portarului la executarea unui penalti. Conducerea cursului, prin d. Lindenberg, a demonstrat practic pe teren această situație.

Acordarea legii avantajului trebuie să constituie o preocupare permanentă pentru arbitri. Avantajele se vor acorda ori de cîte ori este cazul, în scopul asigurării continuității jocului. În situațiile cînd se produc faulturi grosolane, arbitrii nu vor mai acorda legea avantajului, întrucît jocul poate degenera. În asemenea cazuri se va penaliza prompt și cu toată severitatea prevăzută de regulament.

NOILE DECIZII ALE INTERNATIONAL BOARD

Problemele arătate pînă aici s-au desprins din lecțiile predate, discuțiile purtate în grupe și din concluziile prezentate la închiderea cursului de către d. Lindenberg - conducătorul cursului - și René Courte, secretar adjunct F.I.F.A. În revîntarea ținută, Sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A., a accentuat asupra citorva probleme, pe care le considerăm utile pentru toți arbitrii:

— Arbitrii trebuie să adapteze regulamentul de joc la stadiul actual de dezvoltare a jocului de fotbal.

— Arbitrii trebuie să penalizeze uniform pe întreg terenul de joc în timpul celor 90 de minute.

— Arbitrii au obligația să vegheze ca jocurile să nu degenereze. Pentru aceasta trebuie să penalizeze cu hotărîre toate manifestările brutale sau nedisciplinate ale jucătorilor.

— Este necesar să se aprofundeze în mod deosebit articolele 12 și 13 din regulament, în așa fel încît arbitrii să le pună în practică cît mai bine.

— Este necesară o colaborare cît mai bună între cei trei arbitri și o uniformizare a semnalizărilor.

— F.I.F.A. are obligația să formeze instructori-arbitri, pentru fiecare țară, bine pregătiți.

— În vederea uniformizării interpretării regulamentului, este necesar un schimb de experiență între arbitri europeni și arbitri sud-americani.

În închidere, președintele F.I.F.A. a arătat că arbitrii bine pregătiți ajută la dezvoltarea calitativă a fotbalului.

Cu ocazia acestui curs, s-au făcut cunoscute ultimele modificări ale regulamentului

și noi decizii elaborate de I. B. În cele ce urmează le vom reda pe cele care nu sînt încă cunoscute:

La art. 1. se precizează: stîlpii porții și bara transversală vor avea în secțiune dimensiunile: 10 cm. minimum și 12 cm. maximum, atît în grosime cît și în lățime. Ei pot fi de formă pătrată, semicirculară, rotundă sau eliptică, fără însă a depăși dimensiunile specificate mai sus.

Linia porții trebuie să aibă aceeași lățime ca și stîlpii porții, în așa fel încît să se confunde la capete.

Materialul folosit pentru construcția porților poate fi lemn sau metal.

La art. 14., penalti - se precizează:

1. Dacă un coechipier al jucătorului care execută 11 m. intră în suprafața de pedeapsă sau în arcul de cerc cu raza de 9,15 m., înainte ca mingea să fie în joc și, după executarea loviturii, mingea ricoșează dintr-una din bare sau din portar în terenul de joc, arbitrul va trebui să oprească jocul și să avertizeze jucătorul vinovat. Jocul va fi reluat printr-o lovitură liberă indirectă.

2. Dacă unul sau mai mulți jucători din ambele echipe pătrund în suprafața de pedeapsă sau în arcul de cerc cu raza de 9,15 m., înainte ca mingea să fie în joc, lovitură de pedeapsă se repetă.

3. Dacă la executarea unei loviturii de pedeapsă mingea este oprită în cursa sa de un corp străin, lovitură se va repeta.

La aruncarea de la margine se precizează: dacă la executarea unei aruncări, un jucător advers caută într-un fel oarecare să deranjeze pe executant prin gesticulări, acest fapt se consideră ca un gest nesportiv. Jucătorul vinovat va primi un avertisment.

Tematica predată la acest curs a trasat într-adevăr o linie unitară de interpretare a regulamentului de joc. S-a observat că în unele țări există moduri diferite de aplicare a regulamentului în unele situații.

Din acest punct de vedere, am remarcat faptul că în ceea ce privește interpretarea regulilor de joc, F.R.F., prin Colegiul central al arbitrilor, se situează la nivelul de interpretare al F.I.F.A. Se acordă de către forul suprem o deosebită importanță problemelor de arbitraj. Arbitrii trebuie să asigure jocurile în toate ocaziile o desfășurare normală. Ei sînt obligați să adapteze arbitrajul condițiilor de desfășurare a jocurilor și să nu subordoneze jocul arbitrajului.

De asemenea, un aspect deosebit de instructiv l-a constituit prezentarea filmelor exemplificative, precum și unele demonstrații practice pe teren. În concluzie, acest curs și-a atins pe deplin scopul propus.